

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 451/2022-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti písomnému upovedomeniu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022 a proti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálnemu riaditeľstvu Zboru väzenskej a justičnej stráže takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. mája 2022 domáhal vyslovenia porušenia zákazu mučenia alebo podrobenia neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 4 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, 2 dohovoru a čl. 7 charty, zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru a čl. 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol č. 12“) a čl. 21 ods. 1, 2 charty a účinného prostriedku nápravy podľa čl. 13 dohovoru a čl. 47 ods. 1 charty písomným upovedomením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav“) č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022. Sťažovateľ v petite podanej ústavnej sťažnosti označil ako odporcov a porušovateľov už označených práv aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že je počas doby výkonu trestu odňatia slobody v ústave, do ktorého nastúpil 7. júla 2021, pri jeho premiestňovaní z cely a pobytu mimo nej spútaný, a to napriek tomu, že sa proti tomuto postupu ústavu proti jeho osobe písomne sťažoval. Sťažovateľ adresoval ústavu 12. apríla 2022 podanie označené ako „*Žiadosť o poskytnutie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám*“, ktorým sa domáhal poskytnutia informácie vo vzťahu k dôvodu jeho spútavania počas pobytu mimo cely. Ústav sťažovateľa písomne upovedomil listom č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022 o tom, že jeho podanie nie je podaním podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov a že k spútvaniu jeho osoby mimo cely dochádza na podklade individuálneho hodnotenia bezpečnostného rizika, ktoré ústav spracoval na podklade § 31 ods. 2 zákona č. 4/2001 Z. z o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ bol zároveň informovaný o tom, že „*pri objektívnom zohľadnení kvalitatívnych zmien a skutočností, ako i pri plnení programu zaobchádzania je možné modifikovať Individuálne hodnotenie bezpečnostného rizika odsúdeného.*“.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v rámci svojej argumentácie napáda postup ústavu, pri ktorom je proti jeho osobe postupované tak, že je počas doby nachádzajúcej sa mimo cely spútaný s tým, že o takomto spôsobe zaobchádzania s ním počas doby výkonu trestu bolo rozhodnuté paušálnym/rutinným spôsobom a tento postup ústavu *a priori* porušuje zákaz mučenia podľa čl. 3 dohovoru a čl. 4 charty, je proti nemu diskriminačný, v dôsledku čoho sa domáha ochrany svojich označených práv na ústavnom súde. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti následne podrobne zdôvodňuje porušenie zákazu mučenia podľa čl. 3 dohovoru a čl. 4 charty, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, 2 dohovoru a čl. 7 charty a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru a čl. 1 protokolu č. 12 a čl. 21 ods. 1, 2 charty, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha postupom ústavu v konaní vedenom pod sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022 a jeho písomným upovedomením č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022, ktorým mu bolo zo strany ústavu oznámené, že sa tak stalo na podklade individuálneho hodnotenia bezpečnostného rizika, ktoré ústav spracoval na podklade § 31 ods. 2 zákona č. 4/2001 Z. z o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov.

4. Sťažovateľ v súhrne argumentuje tým, že na jeho spútvanie „*nikdy neexistovali žiadne legitímne dôvody, jedná sa iba o rutinné konanie väzenských orgánov vo vzťahu k odsúdeným osobám s uloženým trestom odňatia slobody na doživotie založené výlučne na ich hodnotiacej ľubovôli.*“. Tomuto záveru podľa sťažovateľa svedčí fakt, že „*počas výkonu väzby... v rozsahu 52 mesiacov voči jeho osobe nikdy neboli potrebné a nikdy neboli ani použité bezpečnostné opatrenia – spútvanie pri pohybe mimo cely v priestoroch ÚVTOSaÚVV [REDAKOVANÉ]. A to i vzhľadom na jeho bezproblémové, vzorové správanie, o čom svedčí jeho čistý register disciplinárnych trestov.*“. Na podklade uvedeného sťažovateľ tvrdí, že dôvod jeho spútvania spočíva „*zjavne iba v interných predpisoch ústavu. Teda v danom prípade sa jedná o rutinné používanie pút obligatórne voči všetkým odsúdeným osobám, ktorým bol uložený trest odňatia slobody na doživotie.*“.

5. Na podklade uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na zákaz mučenia alebo podrobenia neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 3 Dohovoru... a čl. 4 Charty... a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru... a čl. 7 Charty... postupom (i) Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky... (ii) Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže... a (iii) Ústavu na výkon trestu odňatia slobody... v konaní vedenom pod sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 a jeho rozhodnutím sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022 v súvislosti s rutinným pútaním [REDAKOVANÉ] porušené bolo.

Základné právo [REDAKOVANÉ] na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru... a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 12 k Dohovoru... a čl. 21 ods. 1, ods. 2 Charty... v spojení s právom na zákaz mučenia... podľa čl. 3 Dohovoru... a čl. 4 Charty... a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru... a čl. 7 Charty... postupom (i) Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky... (ii) Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže... (iii) Ústavu na výkon trestu odňatia slobôd... v konaní vedenom pod sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 a jeho rozhodnutím sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022 v súvislosti s rutinným pútaním [REDAKOVANÉ] porušené bolo.

Základné právo [REDAKOVANÉ] na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 47 ods. 1 Charty... a podľa čl. 13 Dohovoru... v spojení s porušením práv na zákaz mučenia... podľa čl. 3 Dohovoru... a čl. 4 Charty... a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru... a čl. 7 Charty... postupom (i) Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky... (ii) Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže... (iii) Ústavu na výkon trestu odňatia slobody... v konaní vedenom pod sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 a jeho rozhodnutím sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022 v súvislosti s rutinným pútaním [REDAKOVANÉ] porušené bolo.

Ministerstvu spravodlivosti... Generálnemu riaditeľstvu zboru väzenskej a justičnej stráže... a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody... v konaní vedenom pod sp. zn. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 sa zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva [REDAKOVANÉ] na zákaz mučenia alebo podrobenia neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 3 Dohovoru... a čl. 4 Charty... a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, ods. 2 Dohovoru... a čl. 7 Charty... a práva na zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru... a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 12 k Dohovoru... a čl. 21 ods. 1, ods. 2 Charty...

[REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000 eur...“

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľ sa v podanej ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia zákazu mučenia alebo podrobenia neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu podľa čl. 3 dohovoru a čl. 4 charty, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1, 2 dohovoru a čl. 7 charty, zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru a čl. 1 protokolu č. 12 a čl. 21 ods. 1, 2 charty a účinného prostriedku nápravy podľa čl. 13 dohovoru a čl. 47 ods. 1 charty, ku ktorých porušeniu malo dôjsť/dochádza postupom ústavu proti jeho osobe počas doby výkonu trestu odňatia slobody spočívajúcom v spútaní jeho osoby počas doby jeho neprítomnosti v cele, a to na podklade

vypracovaného individuálneho hodnotenia bezpečnostného rizika, o čom ústav sťažovateľa aj písomne vyzrozumel listom č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022 na podklade jeho písomnej žiadosti.

7. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. Všeobecné ústavnoprávne východiská:

8. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

11. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavná sťažnosť nemá byť podávaná z dôvodu „procesnej opatrnosti či nedotknuteľnosti“ fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ale až vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže reálne domôcť ochrany svojich práv u ostatných orgánov verejnej moci. Postavenie ústavného súdu tak možno

obrazne prirovnať k „záchranej brzde“, ktorú je možné použiť až vtedy, ak zlyhajú všetky obvyklé a predvídané prostriedky na zabránenie vzniku hroziacej ujmy, teda zabránenie porušenia ústavných práv. Konanie o ústavnej sťažnosti však nie je a ani nemôže byť pomyselnou „skratkou“, ktorou by bolo možné obchádzať konanie už vedené, resp. ktoré môže byť vedené na návrh sťažovateľa pred inými orgánmi verejnej moci.

13. Subsidiarita ústavnej sťažnosti má pritom dimenziu formálnu i materiálnu. Formálna dimenzia znamená, že sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti musí „formálne“ podať všetky prostriedky na ochranu práv, ktorými disponuje, a materiálnou subsidiaritou je myslené to, že tieto prostriedky odôvodní spôsobom, ktorý všeobecnému súdu umožní ústavnoprávny prieskum. Pokiaľ právny predpis ustanoví, že v určitej procesnej situácii je príslušný na rozhodovanie o právach a slobodách jednotlivca konkrétny orgán verejnej moci, bolo by zásahom do jeho právomoci a porušením princípu del'by moci (čl. 2 ods. 2 ústavy), pokiaľ by iný orgán o týchto právach rozhodoval bez toho, aby bola daná možnosť príslušnému orgánu na realizáciu jeho právomoci. Obidve tieto hľadiská preto treba reflektovať pri interpretácii a aplikácii jednotlivých inštitútov zákona o ústavnom súde, v danom prípade pre posúdenie prípustnosti ústavnej sťažnosti a príslušnosti ústavného súdu na jej prijatie na ďalšie konanie.

III.2. Zákonná úprava:

14. Podľa § 96 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v platnom znení (ďalej len „zákon o prokuratúre“) pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori dozorom nad zachovávaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody alebo osoby, ktorých osobná sloboda je obmedzená na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu.

16. Podľa § 18 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor dozerá na to, aby a) v celách policajného zaistenia, v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia, boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 18 ods. 3 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný a) vykonávať previerky zachovávania zákonnosti v miestach uvedených v odseku 1 alebo odseku 2, c) písomným príkazom zrušiť rozhodnutie alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom.

17. Podľa § 18 ods. 6 zákona o prokuratúre pri vykonávaní dozoru je prokurátor oprávnený a) navštevovať miesta uvedené v odsekoch 1 a 2 v ktoromkoľvek čase, pričom má voľný prístup do všetkých ich priestorov, b) nazerať do dokladov súvisiacich s pozbavením alebo obmedzením osobnej slobody, c) hovoriť s osobami držanými v miestach uvedených v odsekoch 1 a 2 aj bez prítomnosti tretích osôb, d) preverovať, či rozhodnutia a opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odsekoch 1 a 2 zodpovedajú zákonu a ostatným všeobecne záväzným právnym

predpisom, e) žiadať od zamestnancov orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odsekoch 1 a 2 potrebné vysvetlenia, predloženie spisov a rozhodnutí týkajúcich sa pozbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody osôb držaných v mieste, ktorého správu tieto orgány vykonávajú.

III.3. Posúdenie veci:

18. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa z dôvodov uvedených v podanej ústavnej sťažnosti domáha v podstate revízie písomného upovedomenia ústavu č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022, ktorým mu bolo oznámené, že k spútavaniu jeho osoby dochádza na podklade vypracovaného písomného individuálneho hodnotenia bezpečnostného rizika, ktoré ústav spracoval na podklade § 31 ods. 2 zákona č. 4/2001 Z. z o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov s tým, že „*pri objektívnom zohľadnení kvalitatívnych zmien a skutočností, ako i pri plnení programu zaobchádzania je možné modifikovať Individuálne hodnotenie bezpečnostného rizika odsúdeného.*“, resp. dosiahnutia nápravy vo vzťahu k postupom spútavania jeho osoby. Ide teda o opatrenia nariadené proti sťažovateľovi (ktoré musia mať pre používanie takých prostriedkov zákonný podklad, ktorý je internými predpismi ústavu len vykonávaný), o ktorých dôvodoch vyplývajúcich z individuálneho hodnotenia bezpečnostného rizika sťažovateľa ho dotknuté upovedomenie informuje. Sťažovateľ sa môže z dôvodov, ktoré uviedol v podanej ústavnej sťažnosti, na podklade citovanej právnej úpravy zákona o prokuratúre obrátiť na príslušného prokurátora, v ktorého pôsobnosti je posúdiť aj zákonnosť takých postupov (predurčujúcich obsah písomného upovedomenia ústavu č. k. UVTOSaUVV-02310/13-2022-3 z 5. mája 2022), a to s efektívnymi konzekvenciami podľa § 18 ods. 3 písm. c) zákona o prokuratúre. Právomoc prokurátora teda predchádza právomoci ústavného súdu v predmetnej veci posúdiť opodstatnenosť ústavnej sťažnosti sťažovateľa v samotnom jej základe (k tomu obdobne napr. uznesenia ústavného súdu č. k. I. ÚS 278/2017-32 z 24. mája 2017, bod 13 a č. k. I. ÚS 468/2017-19 z 20. septembra 2017, bod 13).

19. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde vo vzťahu k písomnému upovedomeniu ústavu. Vzhľadom na to, že sťažovateľ v petite podanej ústavnej sťažnosti označil ako porušovateľov svojich práv aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktoré však vo vzťahu k podanej ústavnej sťažnosti (vecne sa týkajúcej spútavania osoby sťažovateľa) neboli subjektom žiadneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu (nemohli teda vyvolať porušenie jeho práv), ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť v tejto jej časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.4. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

20. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

21. Podľa § 37 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

22. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd uvádza, že takýmto žiadostiam vyhovie v prípade súčasného (kumulatívneho) splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde a jeho ustálenej doterajšej judikatúry v tejto oblasti, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

23. Z dôvodu odmietnutia sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti v celom jej rozsahu pre neprípustnosť a zjavnú neopodstatnenosť nie je splnená druhá podmienka na postup ústavného súdu podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a to že v právnej veci sťažovateľa nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. V dôsledku tohto záveru ústavný súd ani nepristúpil k preverovaniu majetkových pomerov sťažovateľa a ním uplatnenej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhovel. Tým je zároveň subsidiárne daný vo vzťahu k výroku I uznesenia aj dôvod na odmietnutie sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu